

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 6831-01-20 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ נ' דור.קי פיתוח ושיווק
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט רמי אמיר

תובעת דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד מרים בללטי

נגד

נתבעים 1. דור.קי פיתוח ושיווק בע"מ
2. קובי יאגנה
ע"י ב"כ עוה"ד מנחם ויצמן ולירון ברדטה
3. וטמרקט בע"מ
4. נדב גיגי
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד ברון

החלטה

1. התובעת הגישה נגד הנתבעים תביעה למתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים לייצר, לשווק, להפיץ ולעשות פעולות נוספות בתוספי מזון וטרנריים הנושאים את סימני המסחר שלה או הדומים להם, באופן הפוגע בזכויותיה. עוד עתרה התובעת לקבלת צו למתן חשבונות בקשר לפעולות האמורות, שלפי הנטען בוצעו על-ידי הנתבעים. לצד זאת ביקשה התובעת לחייב את הנתבעים בפיצויים בגין הנזקים שנגרמו לה, ואף ללא הוכחת נזק, בסך כולל של 1 מיליון ₪.
2. בדיון מיום 14.9.20 העליתי בפני הצדדים את שאלת הסמכות העניינית, לנוכח פסק הדין שניתן בבית המשפט העליון ברע"א 6500/19 גבריאל נ' אשד (7.5.20) ("עניין גבריאל"). ב"כ התובעת ביקשה להתייחס לעניין בכתב, וכך גם ב"כ הנתבעים.
3. התובעת טענה בהודעתה כי התביעה הוגשה ביום 5.1.20, ואילו פסה"ד בעניין גבריאל ניתן ביום 7.5.20 ואין סיבה להחיל את ההלכה שנקבעה במסגרתו באופן רטרואקטיבי. הנתבעים 1-2 טענו כי ההלכה שנקבעה בעניין גבריאל חלה על התביעה. זאת, משני טעמים: ראשית, להלכות משפטיות יש תחולה רטרואקטיבית; ושנית, גם לפני שניתן פסה"ד בעניין גבריאל, היו כללי הסמכות העניינית כמתואר בו, באופן שפסה"ד רק אישר את הדין הקיים. לגופו של עניין נטען, כי שווי התביעה מצוי בגדרי סמכותו של בית משפט השלום, משום שהתובעת לא טוענת שהסעדים הנתבעים על ידה עולים על סך של 2.5 מיליון ₪, והנטל בעניין זה מוטל עליה. התובעת העמידה את תביעתה על סך של 1 מיליון ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 6831-01-20 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ נ' דור.קי פיתוח ושיווק
בע"מ ואח'

- 1
- 2 הנתבעים 3-4 הצטרפו לכלל טענותיהם של הנתבעים 1-2.
- 3 הן הנתבעים 1-2 והן הנתבעים 3-4 ביקשו לחייב את התובעת בהוצאות.
- 4 התובעת השיבה להודעות הנתבעים. לטענתה, הנתבעים נוהגים בחוסר תום לב ונוהגים
- 5 בשיהוי ביחס לטענה להעדר סמכות עניינית: התנהלו הליכים שונים בפני בית המשפט
- 6 והוגשו כתבי טענות ובקשות; והטענה בדבר חוסר הסמכות הועלתה רק לאחר שבית
- 7 המשפט ביקש את התייחסות הצדדים לעניין.
- 8 עוד טענה התובעת, כי טרם הונחה מלוא התשתית הראייתית שתאפשר לקבוע את הסמכות
- 9 העניינית בתיק, כיוון שלא בוצע עדיין הליך גילוי מסמכים; והפיצוי שהתבקש על-ידי
- 10 התובעת הועמד על סך של 1 מיליון ₪ לצרכי אגרה בלבד.
- 11
- 12 4. נשים ליבנו, כי מדובר בתביעה שעילתה בקניין רוחני, כמשמעות ביטוי זה בסעיף 40(4)
- 13 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. בעניין **גבריאלי** נקבע לצורך פרשנותו של
- 14 סעיף זה, כי לא כל תובענה בענייני קניין רוחני שבה מתבקש צו מניעה נתונה לסמכותו
- 15 העניינית של בית המשפט המחוזי, אלא שיש לבחון את שווי התובענה, לרבות שוויו של צו
- 16 המניעה. כאשר שוויו של צו המניעה אינו ניתן להערכה, או אז ניתן לקבוע שהסמכות
- 17 העניינית נתונה לבית המשפט המחוזי – והנטל בעניין זה מוטל על התובע. כמובן שכאשר
- 18 ברור על פניו ששווי של צו המניעה עולה על תקרת סמכותו של בית משפט השלום, גם אז
- 19 נתונה הסמכות העניינית לבית המשפט המחוזי.
- 20
- 21 5. בניגוד לעמדת התובעת, הלכת **גבריאלי** חלה על התובענה, על אף שזו הוגשה לפני שניתן
- 22 פסק הדין בעניין **גבריאלי**. ההלכה בעניין **גבריאלי** פירשה את הדין, ואף שהכריעה בין
- 23 פסיקות סותרות של בתי המשפט המחוזיים, הרי זו הצהרה על הדין הנכון. מכאן שהיא
- 24 חלה גם על תביעות תלויות ועומדות. ככלל, ההלכות של בית המשפט העליון חלות גם
- 25 רטרוספקטיבית, אלא אם כן נפגע בשל כך אינטרס ההסתמכות (ראו: רעא 8925/04 **סולל**
- 26 **בונה בניין ותשתיות בע"מ נ' עזבון המנוח אחמד עבד אלחמיד ז"ל**, פ"ד סא(1) 126, 133
- 27 ((2006)).
- 28 אינני סבור כי יש להטיל בנתבעים דופי ולומר כי הם חסרי תום לב בעמידתם על טענת
- 29 חוסר הסמכות העניינית. סמכותו העניינית של בית המשפט היא עניין מהותי וקוגנטי, ובית
- 30 המשפט רשאי ואף צריך להעלותה מיוזמתו, כפי שעשיתי אף אני במקרה זה. עמדות
- 31 הצדדים ביחס לכך חשובות, והן עשויות ללבן פרטים הדרושים לצורך הכרעה בסוגיה,
- 32 ולפיכך נתבקשו וניתנו. מה לה, אפוא, לתובעת כי תלין על הנתבעים, שהשיבו לשאלת בית
- 33 המשפט בעניין סמכותו?
- 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 6831-01-20 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ נ' דור.קי פיתוח ושיווק
בע"מ ואח'

1
2 כמו כן, אין גם ממש בטענת התובעת לשיהוי, שהרי העניין לא הועלה מיוזמתם של
3 הנתבעים כי אם מיוזמת בית המשפט. מכל מקום, אנו מצויים בשלבים מוקדמים של
4 ההליך, כאשר עוד לא תם קדם המשפט וטרם הוגשו ראיות.
5 אשר לטענת התובעת, כי לא ניתן בשלב זה לקבוע את הסמכות העניינית כיוון שטרם בוצע
6 הליך גילוי מסמכים – אין בכך ממש. הלכה ותיקה היא, כי סמכותו העניינית של בית
7 המשפט נקבעת במועד הגשת התביעה, ולא במועד מאוחר לכך. וגם בעניין **גבריאלי** נקבע,
8 כי הנטל להראות למי הסמכות העניינית לדון בהליך מוטל על התובע, וכי עליו לעמוד בנטל
9 זה כבר במועד הגשת התביעה ועל פי המידע הקיים במועד הגשתה (ראו בפסקאות 17 ו-37
10 לפסק הדין בעניין גבריאלי).

11
12 6. אם כך, בהתאם לעניין **גבריאלי**, יש לבחון האם ניתן בענייננו להעריך את שוויו של צו
13 המניעה המבוקש ואת שוויה של התביעה כולה, והאם אינה נופלת לגדר סמכותו של בית
14 משפט השלום.

15
16 7. התובעת טענה בכתב התביעה, כי בשנת 1997 היא הפסיקה את ייצור המוצרים באופן
17 עצמאי והחלה לתת רישיון ייצור, והוסכם בין הצדדים כי הנתבעת 1 תייצר את המוצרים
18 במקומה. אלא שארבע שנים לפני הגשת התביעה החלו אי סדרים בהתנהלות, והתובעת
19 הוצאה ממעגל הקשר העסקי בין הצדדים. התביעה הוגשה רק בגין המשך הפעילות
20 העצמאית והמפרה הזו של הנתבעים באותן ארבע שנים (לפי הנטען).
21 התובעת טענה לנזקים כספיים כבדים וחמורים, אך העריכה את אבדן הרווחים שנגרמו לה
22 בסך של 500,000 ₪ בלבד, ודרשה השבת רווחים של הנתבעים בסך 500,000 ₪ בלבד. כך
23 גם ביחס לפגיעה במוניטין שלה, אותו העריכה בסך 500,000 ₪. כלומר, מדובר לכל היותר
24 ב-1.5 מיליון ₪, כאשר יש חפיפה מסוימת בין רכיבי הנזק האמורים.
25 התובעת ביקשה גם פיצויים סטטוטוריים לפי חוק עוולות מסחריות בגין גניבת עין
26 והתערבות בלתי הוגנת, ולפי חוק זכויות יוצרים, אך העמידה אותם על סך של 100,000 ₪
27 בגין כל עילה, ובסך הכל 300,000 ₪, מה שמעיד על היקף ההפרה לשיטתה.
28 למעשה, גם אם נסכום את כל רכיבי הפיצוי המבוקשים על ידי התובעת – לא יעלה הסכום
29 על תקרת סמכותו של בית משפט השלום. בהתאם לעניין **גבריאלי** יש בכך כדי להוות
30 אינדיקציה להיקף התביעה ולשיעורה הכספי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 6831-01-20 דרמה מוצרים ושרותים וטרנריים בע"מ נ' דור.קי פיתוח ושיווק
בע"מ ואח'

אמת, התבקש בתביעה גם צו למתן חשבונות, אך לא נטען בכתב התביעה לפעילות שיווקית
רחבת היקף באופן שעשוי להוציא את ההליך מתקרת סמכותו של בית משפט השלום.
מדובר בארבע שנים בלבד, כאמור לעיל. הדבר נכון ביתר שאת, כאשר בין התובעת לנתבעים
היתה מערכת יחסים עסקית משך שנים רבות, באופן שמאפשר לתובעת להעריך, ולו באופן
גס, את היקף הפעילות הנטענת של הנתבעים. ומכל מקום, התובעת העריכה את
ההתעשרות של הנתבעים על חשבונה, התעשרות שלשמה התבקשו החשבונות, בסך
500,000 ₪ בלבד.

הנה כי כן, התובעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להראות כי שווים של צו המניעה הקבוע
ושל הסעדים הכספיים שהתבקשו על ידה יוציא את התביעה מגדר סמכותו העניינית של
בית משפט השלום.

8. לפיכך, אני רואה לקבוע שהתיק מצוי בסמכותו העניינית של בית משפט השלום, ויש
להעבירו אליו.

הצדדים לא טענו נגד סמכותו המקומית של מחוז מרכז, ולפיכך תיוותר התובענה במחוז
זה – לפי בחירת התובעת שנעשתה במועד הגשת התביעה.
כיוון ששאלת הסמכות העניינית הועלתה מיוזמתי – לא יהיה צו להוצאות.

9. לנוכח האמור לעיל, אני מורה על העברת התיק לבית משפט השלום בראשון לציון בהתאם
להוראות סעיף 79 לחוק בתי המשפט.

נשיאת בית המשפט הנעבר תקבע את המותב שידון בתיק.
המזכירות תדאג להעברת התיק הפיזי לבית המשפט הנעבר.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"א, 22 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

רמי אמיר, שופט